

บทความจากศูนย์สื่อการสื่อสารเพื่อคนพิการ

วิธีช่วยเหลือเด็กแอลดีให้มีวันหยุดที่มีความสุข

ช่วงเวลานวันหยุดเป็นช่วงเวลาอยู่ด้วยกันกับครอบครัว กับชุมชนและได้มิตรภาพที่เราจะมี पार्टीหรือการฉลองกันอย่างสนุกสนาน โชคร้ายที่เด็กๆ ซึ่งดิ้นรนกับปัญหาทางความประพฤติและสังคมจะรู้สึกโดดเดี่ยวและแยกตัวในช่วงเวลาแห่งความสุขนี้

อย่างไรก็ตาม มีหลายวิธีการที่ท่านสามารถทำให้จะง่ายขึ้นสำหรับเด็กๆ ของคุณ โดยตลอดช่วงวันหยุด โดยการช่วยให้เขาเพลิดเพลินกับวันหยุดและรู้สึกว่าเขาเป็นที่รัก บทความนี้ให้ความคิดมากมายที่จะช่วยให้ลูกของคุณที่เป็นแอลดีมีวันหยุดที่มีความสุข และมีความเครียดน้อยลง ลองอ่านบทความนี้และเลือกวิธีที่คุณคิดว่าเหมาะสมที่สุดสำหรับลูกของคุณ

วิธีการช่วยเหลือมีหลายวิธี

1. พ่อแม่เอาใจใส่ดูแลในการเล่นและทำให้ดูเป็นตัวอย่างเช่น เพื่อช่วยเหลือการจัดระเบียบของเล่นแล้วมาวางอย่างเป็นระเบียบ
2. ให้เขามีส่วนร่วมในการทำขนมกิน ถ้าเขาไม่ทำจับมือทำให้ดูเป็นตัวอย่างสักพักหนึ่ง. จนกระทั่งว่ามั่นใจว่าเขาทำได้ และชมเชยในการที่เด็กทำได้
3. ต้องฝึกทักษะการรับรู้ทางสมองให้เด็กซึ่งเป็นทักษะเฉพาะ ทำกิจกรรมเสริมการจัดหมวดหมู่ก่อนข้างสม่ำเสมอ
4. การจัดสภาพแวดล้อมเป็นการจัดให้กับเด็กที่มีสมาธิสั้น เช่น ควรให้เขานั่ง ในมุมสงบ มีของเล่นมากมาย สภาพแวดล้อมไม่มีสิ่งรบกวน
5. ช่วยเหลือลูกของคุณให้เลือก ในสิ่งที่เขาต้องการสร้างสรรค์ สนับสนุนลูกของคุณให้ใช้สติปัญญา หรือสร้างสรรค์ในครอบครัว เด็กๆ ที่เป็นแอลดีจะมีความสามารถทางด้านศิลปะ คุณอาจจะช่วยเหลือเขาให้สร้างสรรค์ เช่นการประดิษฐ์ของเล่นชิ้นพิเศษสำหรับเป็นของขวัญให้กับตัวเขาเอง

การเชื่อมโยงหลักการ ทฤษฎีต่างๆกับ รายวิชาสิทธิเด็ก

จากบทความดังกล่าวจะเห็นได้ว่าวิธีช่วยเหลือเด็กแอลดีให้มีวันหยุดที่มีความสุขนั้นมันเป็นสิ่งที่ทำให้เด็กเกิดแรงจูงใจที่จะตอบสนองความต้องการของเด็กแอลดี ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายสิทธิเด็กตามข้อ 1 สิทธิที่จะมีชีวิตรอด เป็นสิทธิที่จะได้รับการเลี้ยงดูทั้งทางร่างกาย จิตใจตลอดจนที่อยู่อาศัยให้เกิดความปลอดภัย และต้องได้รับการดูแลด้านสุขภาพจากบริการทางการแพทย์

สิทธิที่ในการมีส่วนร่วม มีสิทธิที่จะแสดงออกและแสดงความคิดเห็นต่อสังคมในเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็ก กฎหมายสิทธิเด็กดังกล่าวปัจจุบันหลายประเทศได้ยอมรับและนามาอนุวัติบัญญัติเป็นกฎหมายภายใน ของแต่ละประเทศสมาชิกเป็นจำนวนมาก และประเทศไทยก็รับหลักการดังกล่าวมาบัญญัติ เป็นกฎหมาย ภายในชื่อว่า พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 ได้บัญญัติ หลักเกณฑ์ในการสงเคราะห์คุ้มครองสวัสดิภาพและป้องกันการละเมิดสิทธิเด็กไว้หลายประการครอบคลุม สิทธิเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กข้างต้น

นักทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีของนักพฤติกรรมศาสตร์ (The Behaviorist View)

ทฤษฎีนี้มีความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาของเด็ก โดยกล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาของเด็กเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากผลการปรับสิ่งแวดล้อมของแต่ละบุคคลที่มีอยู่ในตนเอง ในขณะที่เด็กเจริญเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ แรงเสริมในทางบวกจะถูกนำมาใช้เมื่อภาษาของเด็กใกล้เคียง หรือถูกต้องตามภาษาผู้ใหญ่ ซึ่งนักพฤติกรรมศาสตร์มีความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษาของเด็ก

2. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจท์ (Piaget Theory) ได้ศึกษาเกี่ยวกับด้านพัฒนาการทางด้านความคิดของเด็กว่ามีขั้นตอนหรือกระบวนการอย่างไร การเรียนรู้ของเด็กเป็นไปตามพัฒนาการทางสติปัญญาซึ่งจะมีพัฒนาการไปตามวัยต่างๆ เป็นลำดับขั้นพัฒนาการเป็นสิ่งที่ เป็นไปตามธรรมชาติ ไม่ควรที่จะเร่งเด็กให้ข้ามจากขั้นหนึ่งไปสู่อีกขั้นหนึ่ง เพราะจะทำให้เกิดผลเสียแก่เด็ก แต่การจัดประสบการณ์ส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก ในช่วงที่เด็กกำลังพัฒนาไปสู่ขั้นที่สูงกว่า สามารถทำให้เด็กพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว

1.นางสาวกฤษิแษ. รายอลิอแมะ	รหัส	571501321043
2.นางสาวอามีเนาะ อาบูบากา	รหัส	571501321058
3.นางสาวมารีแษ อาบูบาชา	รหัส	571501321059
4.นางสาวซาลิปะห์ อาลี	รหัส	571501321061
5.นางสาวอาชียะห์ แปะเฮาะอิล	รหัส	571501321062
6.นางสาวอัสนี ดาโอ๊ะ	รหัส	571501321063
7.นางสาวฟารีดา สะอูเซ็ง	รหัส	571501321064
8.นางสาวนูริยะห์ กูเตะ	รหัส	571501321065
9.นางสาวฮานิง เวาะหลง	รหัส	571501321066
10.นางสาวคอรียะาะ วาเล็ง.	รหัส	571501321051

